

видимъ Брута преди да са съмне. Три части отъ него сж вече наши и въ идущето свиджание ще го спечелимъ цѣль.

Каска. О, той сѣди високо въ сърдцето на народа, и неговото съучастие ще преобърне, като съ всемогуща алхимия, въ добродетель и достоинство онова, което въ насъ ще са покаже престжпление.

Кассий. Него, и неговото достоинство, и голѣмата ни нужда отъ него ти твърдѣ право и добрѣ сиѣуцѣнилъ. Хайде да си вървимъ че минува полунощъ, и преди да съмне трѣбва да го събудимъ и наздраво привлечемъ. (*Излизатъ*).

ДѢЙСТВИЕ II.

ЯВЛЕНИЕ I.

РИМЪ. — Брутова дворъ

Влиза БРУТЪ

Брутъ. Хайде, Луције! Хж де! — Немож да познаиж по звѣздитѣ да ли скоро ще съмне. — Луције! — Желалъ бихъ да е моя погрѣшка да сиѣж толкозъ дълбоко. — Хайде, Луције, до кога ще спишь? Ставай, казвамъ; хж де, Луције!

Влиза ЛУЦИЙ

Луций. Ти ли ма викашь, Господарю.

Брутъ. Внеси свѣщъ въ стаята ми, Луције. Като я запалишь, ела ма повикай.

Луций. Идж, Господарю.

Брутъ. Това трѣбва да стане чрезъ неговата смъртъ; а колкото за мене нѣмамъ никоя лична причина да го свалиж. освѣнъ общата. Иса му са да го коронясать: — какъ това може да го-измѣни, тамъ е въпроса. То е топлий день. въ който излиза отровната змия, отъ която става нужно хитро да са пазимъ. Да го коронясать? — това е; — и